

„Zilveren Arend” voor Echter huisvrouw

Antje tippelt alsmaar verder. . . .

(Van onze verslaggever)

SLEK/ECHT - Antje Jennissen-Meeuwissen uit Slek-Echt is in Frankrijk onderscheiden met de Zilveren Arend. Een decoratie in de wandelsport, die alleen de beste wedstrijd-wandelaars kunnen verdienen. „Ja, ik ben er als tweede vrouw in Nederland in geslaagd deze wedstrijd te voltooien. Ik ben er een beetje trots op”, zegt Antje, een 47-jarige („schrijf maar doodgewone”) huisvrouw uit de Slekkerstraat 18a in Echt.

Praatstoel

Met 148 deelnemers startte zij in het Parijse St. Germaine voor de 150 km lange Euraudax-mars naar Bernay. Al eerder liep Antje voor deze onderscheiding een keer de 25, 50, vijf keer 100 en een keer de 135 km. En daarmee kwam zij in het bezit van de Zilveren Arend.

Antje is helemaal weg van de wandelsport. Wanneer het woord „wandelen” valt, zit zij in al haar bescheidenheid uren op de praatstoel. Geen wonder. Antje Jennissen heeft tot nu toe 10.742 km (!) in de benen zitten. Zeven jaar geleden raakte ze in de ban van de wandelsport. Zij zegt: „Ik las in de krant iets over de Kennedymars in Sittard. Om uit de dagelijkse sleur te komen heb ik toen het plan opgevat om mee te doen. Nou, dat wandelen gaf me toen zo'n opluchting dat ik gezegd heb: dat doe ik vaker”.

Samen met haar dochter Jeanne en haar schoonzoon Ger Boonen heeft ze sindsdien heel wat kilometers gevreten en aan alle grote wedstrijden deelge-

* Antje Jennissen liep in 7 jaar bijna 11.000 km. Maar haar parool is doorgaan

nomen. Wekelijks wordt er getraind. Soms zelfs twee keer. En elke zondag gaat Antje op pad om aan een wedstrijd deel te nemen. „Mijn man kan als oor-

logsslachtoffer jammergenoeg niet meelopen. Maar hij is mijn beste manager”, weet Antje. Hoewel alles nauwkeurig in officiële wandelbond-

boekjes wordt genoteerd - daaruit blijkt dat zij in zeven jaar tijd aan ruim 250 wedstrijden heeft deelgenomen - gaat het Antje niet om de prestatie maar meer om het plezier. „Je raakt er ontspannen door. Veel meer mensen moesten deze sport bedrijven. Het geeft je echt een opkikker.” Nachtelijke tochten zijn bij Antje troef. „Wat de natuur 's nachts laat zien, is tien keer mooier dan overdag.”

Niet tevreden

De Slekker huisvrouw wil ook nog even kwijt dat er nog geen goede wandelschoenen in Nederland gemaakt worden. „Voor dames tenminste. Dat durf ik met grote stelligheid te beweren. Ik heb al op alle soorten sportschoenen gelopen, maar over geen enkel merk ben ik tevreden”, weet Antje.

Het is volgens haar ook geen goedkope sport. De uitrusting en de inschrijvingen zijn vaak kostbaar. Zegt Antje: „Aan het eind van het jaar tel ik alles bij elkaar. Dan denk ik bij mezelf: potverdorie, daar had je een mooie luie stoel voor kunnen kopen. Maar op hetzelfde moment denk ik: „Wat moet ik met een luie stoel, ik lig constant op de weg”

Parool

Ze is van plan nog lang door te gaan met deze sport. „Moe word je er niet van”. Niet voor niets is zij lid van de Bocholtze vereniging NOAD, hetgeen betekent: „Nimmer Ophouden, Altijd Doorgaan”. En dat is ook het parool van Antje die zondag voor de vijfde keer aan de 135 km lange Mergellandtocht begint.